

Første Viceformand (K. M. Klausen): Folketingsmanden for Skanderborg Amts 4de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

P. Th. Nielsen: Jeg vil gerne rette et Spørgsmaal til Ordføreren for det radikale Parti, det ærede Medlem fra Hornslet (Povlsen), nemlig om han mener, at det var rigtigt, at den højtærede Minister tog den omtalte Sag ud af Rettens Hænder og selv afgjorde den paa Trods af, at der i Loven af 6. August 1914 staaer, at Sagen behandles som offentlig Politisag. Mener det ærede Medlem og hans Parti da, at det var rigtigt ikke at behandle den som offentlig Politisag, men standse Rettergangen og afgøre Sagen i Mindelighed?

Første Viceformand (K. M. Klausen): Folketingsmanden for Randers Amts 4de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning

Povlsen: Det er meget tvivlsomt, om der virkelig i Henhold til Loven forelaa Grundlag for en Retssag. Det ærede Medlem ved meget godt, at der indenfor Juristernes Kreds herskede stærkt delte Meninger derom. Naar saa dertil kommer Hensynet til Landets Tarv, som jeg pegede paa, finder jeg, at Ministerens Afgørelse i det paagældende Tilfælde var rigtig.

Første Viceformand (K. M. Klausen): Folketingsmanden for Skanderborg Amts 4de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

P. Th. Nielsen: Det ærede Medlem siger, at det var tvivlsomt, om der var Grundlag for en Retssag. Men Sagen var jo henvist til Retten. Sagen, der behandles som en offentlig Politisag — det staaer i Ministerens Redegørelse —, kunde sluttes i Mindelighed ved et af Dommeren modtaget Bødetilbud. Sagen var altsaa henvist til Retten, men blev saa standset af Ministeren.

Første Viceformand (K. M. Klausen): Folketingsmanden for Randers Amts 4de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Povlsen: Sagen blev behandlet som offentlig Politisag, og til Ministerens Afgørelse forelaa, hvorvidt den skulde gaa

til Doms eller ej, og Ministeren havde da fuld Ret til at afgøre den saaledes, at den ikke gik til Doms, men afgjordes, som sket er.

Starcke: Foranlediget ved det Lovforslag, der i Dag er til Behandling, er ganske naturligt Forhandlingerne kommet ind paa den bekendte Affære i Aarhus, og ærede Medlemmer har jo hørt de forskellige Standpunkter og de stærke Ord, der bruges fra den ene og anden Side. Navnlig var det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Stilling) overmaade kraftig i sine Udtalelser, og jeg tror, at han i det væsentlige i sin Tankegang var i Overensstemmelse med den almindelige Dom, som fældes Landet over over de Mænd, der for at skaffe sig en pekuniær Fordel tilsidesatte Hensynene baade til vore indre Forhold og til vore ydre Forhold. I denne Henseende er der ganske sikkert ikke nogen Uenighed i den offentlige Mening herhjemme, men hvad man forlanger samtidig, er, at de Mænd, over hvem en saa haard Dom eventuelt vil kunne fældes, faar fuld Adgang og Ret til at forsvare sig, thi det er ikke blot rigtigt, at en anklaget altid skal høres, men ogsaa, at enhver Tivl skal komme den anklagede til gode. Retsbevidstheden i Landet er ikke tjent med, at man indsætter en anden Domstol end den, ved hvilken Afgørelsen hviler paa en streng retslig og alvorlig Undersøgelse. Lige saa rig som Historien har været paa skammelige Forseelser, lige saa rig har Historien været paa overilede Domme af den offentlige Mening, og det tjener ikke et Folk til Gavn eller til Hæder, at det under Indtrykket af en eller anden Handling af den Slags glemmer, at den skyldige i denne Sag ikke har haft Lejlighed til at lægge Sagen frem for Domstolene og forsvare sig. (*Andreassen:* De har jo selv tilstaaet). Det er det, de ikke har gjort.

Naar jeg har taget Ordet her, er det ikke for at dække over, hvad der er sket, men netop fordi vi forlanger, at hvis den omtalte Forseelse virkelig er foregaaet — og det antager jeg, den er —, var der ingen Grund til at lade de Mennesker slippe; Loven, efter hvilken i alt Fald Konsul Hansen kunde anklages, nævner nemlig foruden Bøde ogsaa Fængsel. Der er et Hul i den gældende Lov, thi der staaer i den blot, at Varen kan konfiskeres, medens der her føjes til, at hvis Varen ikke er til Stede, kan man kræve Værdien af den, og den vedkommende kan miste sin Næringsret eller Ret til at føre Skib.